

ved vilde man jo ikke opnaa det tilsigtede. Men dette blev os først klart — jeg kan gerne sige samme Dag, Loven blev udstedt, altsaa den 20. eller 21. Juni, og da var Rigsdagen ikke inde. Det forekom mig da, at der kun var en af to Ting at gøre, naar man vilde gribe ind — og der forelaa jo Oplysninger, der tydede paa, at det var nødvendigt. Det ene var at indkalde Rigsdagen for at forelægge et Lovforslag, og jeg tror ikke, ærede Medlemmer vil mene, at Forholdene opfordrede til en saa ekstraordinær Foranstaltning. Det andet var at benytte Grundlovens § 25. Og nu maa jeg give det ærede Medlem Hr. Christen Ernst Christensen Ret i, at det er beklageligt, at noget saa ekstraordinært har fundet Sted, men paa den anden Side maa jeg dog sige, at naar vi har Grundlovens § 25, har vi den ogsaa for at bruge den. Vel at mærke naar vi bruger den paa rette Maade, og her mener jeg en et Tilfælde, hvor den er brugt paa rette Maade, her foreligger der et Tilfælde, hvor en Lov er tiltrængt paa et Tidspunkt, hvor Rigsdagen ikke er inde. Og samtidig er den Foranstaltning, der træffes ved Loven af en saadan Beskaffenhed, at jeg som ansvarlig Minister maatte være af den Opfattelse, at Loven vilde finde Tilslutning fra alle Sider i den høje Rigsdag — hvis jeg har fejlet i saa Henseende, er det mig, der maa tage Ansvaret for denne fejle Bedømmelse —, og samtidig en Foranstaltning, der vel var af Betydning for de paagældende Egne, men ikke en Foranstaltning af et saadant Omfang, at den paa nogen Maade kunde berettigede en Indkaldelse af Rigsdagen. Jeg mener, at saaledes som Sagen var kommet til at ligge, var det rigtigt at benytte Grundlovens § 25, og det glæder mig ogsaa, at der ikke fra nogen Side i Tinget er gjort Indsigelse mod den Opfattelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Andersen: Jeg rettede ogsaa et andet Spørgsmaal til den højtærede Minister, om Tilendebringelsen af Fredningskommissionernes Overvejelse af de Foranstaltninger, som er nødvendige til Kystens Fredning.

I øvrigt takker jeg den højtærede Landbrugsminister for den indgaaende og interessante Redegørelse, han gav her med Hensyn til det foreliggende Lovforslag. Den højtærede Minister mente ikke at kunne bevise det, men talte om, at der muligvis

indenfor den sønderjydske Befolkning havde gjort sig gældende det Indtryk, at nu var den danske Lovgivning indført og den tyske bortfaldet, og nu gjaldt det om at udnytte Tiden. Jeg tror, dette i alt Fald maa hvile paa en Misforstaaelse. Thi som den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, er der ikke Tale om, at den danske Lovgivning paa noget Punkt forbyder i al Almindelighed Borttagelse af Sten og Grus m. m., naar det blot sker efter de Regler, Lovgivningen fastsætter.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Statens almindelige Ejendomsret til Forstranden forstaar jeg meget vel, at den højtærede Minister ikke vilde benytte dette Grundlag til Udstedelse af en ministeriel Bekendtgørelse, hvis juridiske Gyldighed kunde anfægtes for Domstolene, og jeg skal villigt indrømme, at det vilde have været et endnu mere ekstraordinært Skridt at indkalde Rigsdagen for at faa et Lovforslag vedtaget. Jeg tror ikke, der er nogen Anledning for Ministeren til at sige, at dersom han havde fejlet i sin Opfattelse af den Tilslutning, dette Lovforslag vilde modtage fra de forskellige Sider i Rigsdagen, maatte han jo tage Ansvaret. Der har jo ikke fra nogen Side været gjort noget som helst Forsøg paa at lægge selve Lovforslaget Hindringer i Vejen.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg maa bede det ærede Medlem om Undskyldning for, at jeg ved en Forglemmelse undlod at besvare det andet Spørgsmaal, om Kystfredningskommissionerne i de sønderjydske Landsdele snart kunde ventes at have tilendebragt deres Arbejde. Jeg skal i den Anledning oplyse, at Forholdet saa vidt mig bekendt er det, at i et enkelt sønderjyds Amt har Kommissionen tilendebragt sit Arbejde, og at det samme kan forventes i en meget nær Fremtid — jeg tænker, det drejer sig om Maaneder — i andre sønderjydske Amter. Men efter at Kommissionsarbejdet er afsluttet, vil der være at foretage en Afmærkning af hele Kysten, af hele Kystomraadet, saaledes at man ser, hvilke særlige Punkter der er fredet og hvilke ikke, og efter den Anledning, der nu her er givet, kan jeg sige til det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer af det høje Ting, at Ministeriet vil drage Omsorg for, at denne Afmærkning finder Sted saa hurtigt som muligt, og saa snart den er tilendebragt, vil denne midlertidige Lov være udløbet, idet Ministeren saa ikke længere har nogen Bemyndigelse til at udstede saadanne sær-